

தி.மு.க.வின் தேவை தமிழ்நாட்டிற்கு எப்போதும் தேவை!

இந்தியாவில் முன்னேறிய அல்லது உயர்ந்த சமூகம் என்று ஒன்று இருக்கு. நூத்துக்கு ஏழெட்டு பேரு தான் அதுக்குள்ளாற வருவாங்க.

பாக்கி தொண்ணூத்தி சொச்சு பேரும் தான் இந்த பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட, சீர்மரபைச் சார்ந்த, ஒடுக்கப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட சமூக மக்கள் எல்லாம்.

இந்த தொண்ணூத்தி சொச்சு பேர் உள்ள ஒட்டுமொத்த சமூகத்திற்கும் அந்தி இழைச்சது யாருன்னா... முன்னாடி சொன்ன அந்த ஏழெட்டு பேர் உள்ள முன்னேறிய சமூகம் தான்.

அது எப்பன்னா? எந்த படிப்பா இருந்தாலும் சரி, எந்த அரசு வேலையா இருந்தாலும், பெரிய பெரிய வேலையா இருந்தாலும் சரி இந்த முன்னேறிய சமூகத்தைச் சார்ந்த வாங்கதான் படிப்பாங்க, வேலை செய்வாங்க.

மத்தவங்க எல்லாம் இவங்களுக்கு அடிமைச் சேகவம் செய்யற மாதிரியான வேலைகள் செய்வாங்க. முடி வெட்டுறது, செருப்பு தைக்கிறது, மலம் அள்ளுறது, சாக்கடை நோண்டிறது, வாய்க்கால் வெட்டுறது, வீடு கட்டுறது, மரவேலை செய்யறது, ரோட்டு வேலை, குளத்து வேலை செய்யுறது, உலோக வேலை செய்யுறது, விவசாயம் செய்யுறது, நெசவு செய்யுறது, சாயி தூக்குறது, கொட்டா கட்டுறது...

இப்படி எல்லா வேலையையும் மத்த வங்க செய்வாங்க, ஆனா படிக்கிறது, படிச்சிட்டு இஞ்சினியர், டாக்டர், வழக்கறிஞர், ஆட்டர், குமார்தா, டைப்பிஸ்ட்... இப்படி யான வேலைகளை இந்த முன்னேறிய சமூகம் மட்டும் செய்வாங்க. அரசு வேலைகள் முழுக்க முழுக்க இவங்க கிட்டத்தான் இருக்கும்.

இதைத்தான் சமூக அந்தி... அதாவது தொண்ணூத்தி சொச்சம் பேருக்கு வெறும் ஏழெட்டு பேரால நடத்தப்படக்கூடிய அந்தி என்று சொல்லி, அதுக்காக போராடிய இயக்கத்தான் திராவிட இயக்கம். பெரியார், அண்ணா, கலைஞர் எல்லாம் அதுக்காகத் தான் போராடினாங்க. போராடினா மட்டும் போதாது, ஆட்சி அதிகாரம் நம்ம கையில் வந்தா தான், இந்த தொண்ணூத்தி சொச்சம் பேருக்கும், இந்த ஏழெட்டு பேரு மட்டும் அனுபவிக்கிற கல்வி, உயர்கல்வி, அரசு வேலைகள், தனியார் நிறுவன உயர் வேலைகள் எல்லாம் கிடைக்கும்னு போராடினாங்க, ஆட்சியைப் புடிச்சாங்க, அதைச் சாதித்தும் காட்டினார்கள்.

இப்போ எல்லோருக்கும் எல்லாமும் என்கிற நிலை உருவாக்கப்பட்டிருக்கு. இந்த நிலை தான் முன்னேறிய அந்த ஏழெட்டு பேரில் பொருளாதரத்தில் பின் தங்கியுள்ள மக்களுக்கும் கல்வி வேலை வாய்ப்புக்களில் இடஒதுக்கீட்டை ஒன்றிய பா.ஜ.க. அரசு செயல்படுத்தியது. அதுக்குப் பேரு தான் EWS அந்த முன்னேறிய வகுப்பினரில் ஏழை பாழைன்னா ஏதோ மாசம் இருபதாயிரம் தான் சம்பாதிப்பாங்க, சொந்தமா வீடு கூட கிடையாது. அப்படியே வீடு இருந்தாலும் அது வெறும் ஐநூறு சதுர அடி குடிசை வீடோ அல்லது ஒட்டு வீடாகவோத்தான் இருக்கும், அப்பென்னு

நீங்க நினைச்சு உச்சுக் கொட்டி, அவிங்களும் பாவம் தானே? அவங்களுக்கும் நம்ம இப்ப வெறும் அம்பது வருஷமா அனுபவிச்சிட்டிருக்குற இடஒதுக்கீட்டுல ஒரு பத்து பர்செண்ட் தூக்கிக் கொடுத்து, அவங்கனையும் வாழக்கைல தூக்கி விடுறதுல என்ன தப்புன்னு நினைச்சீங்கன்னா...

ஸார்... நீங்க ஒரு ஜாஸன்னு அர்த்தம்...!? சார்... நீங்க இப்ப ஒரு அம்பது வருஷமா அனுபவிக்கிற இட ஒதுக்கீட்டை அஞ்சாயிரம் வருஷமா அவிங்க அனுபவிச்சிட்டு வந்தாங்க. அவிங்கல்ல இப்ப ஏழை பாழைன்னா யாருன்னு ஒன்றிய அரசு சொல்லுதுன்னா...

முன்னேறிய வகுப்பினரில் யார் யாரெல்லாம் மாசத்துக்கு வெறும், நல்ல புரிஞ்சுக்கோங்க மக்களே, வருஷத்துக்கு இல்ல... மாசத்துக்கு வெறும் அறுபத்துச்சாயிரம் அதாவது 65 ஆயிரம் ரூபாய் சம்பாதிக்கிறாங்களோ, யாருக்கெல்லாம் ஐந்து ஏக்கருக்கு கீழ் நிலம் இருக்கோ (அதாவது ஐந்து ஏக்கர் வச்சிருந்தாலே அவிங்க எல்லாம் ஏழை தானாம்), யார் யாருக்கெல்லாம் ஒரே ஒரு கிரவுண்டுல காங்கீர் வீடு இருக்கோ...

இவிங்கல்லாம் தான் ஏழை... அவிங்களுக்கு எல்லாம் இட ஒதுக்கீடு 10 பர்செண்ட் தரனுமன்னு ஒன்றிய அரசு சட்டம் கொண்டு வந்துச்சி, ஆனா அதை எதிர்த்து அன்றைய திமுக அரசு வழக்குத் தொடுத்து, தமிழ்நாட்டில் அதை அமல்படுத்த மாட்டோமன்னு சொல்லிட்டாங்க. ஏன்னா அவிங்களுக்கு பத்து பர்செண்ட் போச்சுன்னா, அது நம்ம பாவப்பட்ட தொண்ணூத்தி சொச்சம் பேருக்கும் இப்போ கிடைச்சிட்டிருக்குற பர்செண்ட்லேர்ந்து தான் எடுத்து கொடுக்கணும்ங்கறதால தான் ஓரிஜினல் திராவிட இயக்கமான தி.மு.க. அதை இங்கே, நம் தமிழ்நாட்டில் நடைமுறைப்படுத்தவில்லை..!

இது வரலாறு... ஆனா பாருங்க, நம்ம திருமா என்ன சொல்றாருன்னா? அந்த முன்னேறிய வகுப்பினருக்கு இடஒதுக்கீடு கொடுக்குறதும் ஒரு சமூகநீதி தானேன்னு ஒரு அறிவார்ந்த கேள்வியக் கேட்கிறார்..!

சகவாசு தோஷம் அப்படி..! பா.ஜ.க.வல "பா" ந்னு சொல்லவே பயப்படுற கட்சியோட கூட்டணி வச்சிக்கிட்டு, இரண்டு பார்ப்பனர்களுக்கு அமைச்சர் பதவி, அதிலும் ஒருத்தருக்கு இந்த சமய அறநிலையத்துறை கொடுத்திருக்கும் பாஜகவின் குளோனாங் அரசில் பங்கேற்றிருக்கும் திருமா, இப்படி சமூக அநீதியை நியாயப்படுத்திப் பேசுவது ஆச்சர்யம் இல்லை தான்.

திருமா போன்றவர்கள் சோஃபாவுக்காகவோ அமைச்சர் பதவிகளுக்காகவோ கொள்கைகளை மாற்றித் திரித்துப் பேசி சுகம் கண்டு கொள்ளலாம். ஆனால் தி.மு.க. எந்தக் காலத்திலும், எந்தச் சூழ்நிலையிலும், எந்த இடத்தில் இருந்தாலும் அதன் கொள்கைகளில் உறுதியாக இருக்கின்ற கரணத்தினாலேயே... அது பலமான எதிப்புக்களைக் கடந்தே... போராடிப் போராடியே, தமிழ்நாட்டை இந்தியாவின் ஒரு மாறாபட்ட முன்னேறிய மாநிலமாக உருவாக்கி வருகிறது.

தி.மு.க.வின் தேவை தமிழ்நாட்டிற்கு எப்பொழுதும் தேவை..!

சௌமியன் வைத்தியநாதன்
கழக இலக்கிய அணி துணைச் செயலாளர்

இன்று (செப்.15) பேரறிஞர் அண்ணா பிறந்த நாள் விழா! புதுக்கோட்டையில் அண்ணா சிலைக்கு மாலை அணிவித்து மரியாதை! வடக்கு மாவட்டச் செயலாளர் கே.கே.செல்லப்பாண்டியன் வேண்டுகோள்தான்!

புதுக்கோட்டை, செப்.15 – புதுக்கோட்டை வடக்கு மாவட்ட செயலாளர் கே.கே.செல்லப்பாண்டியன் வெளியிட்டுள்ள அறிக்கையில் கூறியிருப்பதாவது: காஞ்சி தந்த காவியத் தலை

வர் உலகத் தமிழர் உள்ளங்களில் எல்லாம் சிம்மாசனம் போட்டுக் கொலு வீற்றிருக்கும் செந்தமிழ் அறிஞர் தமிழ் மொழி உயர்வுக் காகவும், தமிழர்களின் மேம்பாட்டுக்காகவும், தமிழ் நாட்டின் சிறப்பை

புக்காகவும் வாழ்நாள் எல்லாம் ஓயாது பாடுபட்ட உத்தமர் கனம், கண்ணியம், கட்டுப்பாடு எனும் தரக மந்திரத்தை அரசியல் உலகத்திற்கு அறிமுகம் செய்து வைத்த ஆற்றலாளர் " இப்படை

திராவிட இயக்க தீரர்கள் நினைவு நாள்

மாஸ்டர் தமிழ்ப்பித்தன் செப்டம்பர் 15 (2001)

கழகத்தில் சாதாரண தொண்டராக இருந்து படிப்படியாக உயர்ந்து தி.மு.க. மாநில தொண்டர் அணியச் செயலாளராகப் பொறுப்பேற்று சிறப்பு பணியாற்றியவர்.

2001ஆம் ஆண்டு பேரறிஞர் அண்ணா பிறந்த நாளன்று சிறந்த தொண்டர் அணியின் விருதினை தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் கையால் பதக்கம் பெற்றவர்.

தன் உயிரினும் மேலான தலைவர் கலைஞர் திருக்கரத்தால் விருதினைப் பெற்று அளவற்ற மகிழ்ச்சியில் பின்ன மாஸ்டர் தமிழ்ப்பித்தன் அதே இடத்தில் தன்னுயிரை இழந்தார்.

தலைமைக் கழகம் தி.மு.க.

தோற்கின் எப்படை வெல்லும் என்று தம்பிமார் பெரும்படை யைக் கண்டு, நெஞ்சுயர்த்தி பெருமிதம் கொண்ட பெருமகள்

"மெடராஸ் ஸ்டேட் என்ற பெயரை "தமிழ்நாடு என்று பெயர் மாற்றம் செய்து தாய்க்குப் பெயர் தந்த தனிப் பெரும் தனயன் சுய மரியாதை கடரொளி சொக்க வைக்கும் சொற்பொழிவாளர் எழுத்து வேந்தர் தென்னகத்தின் மிகப் பெரும் அரசியல் தலைவர் பேரறிஞர் பெருந்தகை அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் 118 வது ஆண்டு பிறந்த நாளான இன்று (15.9.2026 செவ்வாய்க்கிழமை) காலை 10 மணியளவில் புதுக்கோட்டை மாவட்ட தி.மு.க அலுவலகத்திலிருந்து ஊர்வலமாக புறப்பட்டு சென்று அண்ணா சிலைக்கு மாலை அணிவித்து மரியாதை செலுத்தப்படுகிறது. அது சமயம் புதுக்கோட்டை வடக்கு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மாநில, மாவட்ட கழக நிர்வாகிகள், தலைமைச் செயற்குழு, பொதுக்குழு உறுப்பினர்கள், முன்னாள், இந்நாள் நாடாளுமன்ற, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்கள், துணைப் பெருந்தலைவர்கள், ஒன்றிய, நகர, பேரூர், வட்ட, திருத்திரைக்கோட்டை கழக செயலாளர்கள் மற்றும் நிர்வாகிகள், அணிகளின் அமைப்பாளர்கள், துணை அமைப்பாளர்கள், அணிகளின் தலைவர்கள், துணைத் தலைவர்கள், உள்ளாட்சி பிரதிநிதிகள், கழக முன்னோடிகள், செயல்வீரர்கள் கலந்து கொண்டு சிறப்பிக்கேட்டுக்கொள்கிறோன்.

இவ்வாறு தமது அறிக்கையில் கூறி உள்ளார்.

வந்துதித்தார் அண்ணா, கீழ் வாழ்ந்திருக்க கதிர் போலே!

புவிதழின் மென்மையிலும், மென்மையான புனித உள்ளம்! என்பது உள்ளம்! அரவணக்கும் அன்னையுள்ளம் கொண்டு, உலக அரசியல் வரலாற்றில் இயக்கத்தொண்டர்களை தோழர்களாய், தம்பியராய் பாவித்து, பாசம் வைத்து, "தம்பிக்கு," எனக் கடித்து எழுதி, அண்ணன் தம்பி பாசப்பிணைப்பை கற்பித்து, காலதேவனின் கொடுங் கரங்களில் கண்ணையும் நேரம் வரை இனிய தம்பியர் புடைசூழலாம் வந்த, அமைதிமிகு அண்ணா அவர்களின் 117 வது பிறந்தநாள் இன்று.

தமிழோசையும் இணைந்தே ஒலித்த காஞ்சிமாநகரில், கல்லெல்லாம் சிலைசெய்த பல்வளரின் தொண்டை மண்டலத் தலைநகராம் காஞ்சியில், "தொண்டை நந்நாடோ, சான்றோருகடையது" என்பதனை வெய்ய்போத நாயு மன்னவராம் தென்னவர் ஏற்றிப் போற்றும் அறிவுநிறை அண்ணா அவர்கள் தோன்றினார்.

சாகுந்தலம், இரகுவம்சம், நாகராஜம், இன்னாவளி, பிரியதரிஷிகா, போன்ற பெரும் காப்பியங்களைப் படைத்த, காளிதாசப் பெரும்புலவனாம், " நகரேஷு காஞ்சி" எனப் புகழப்பட்ட ஆயிரம் ஆயாங்கன் கொண், ஆன்மீக பூமியாம் காஞ்சியில், புகுத்தறிவு கணைதொடுத்து, பழைய பஞ்சாபு இழிவகற்றி, . சுயமரியாதை சட்டநேர்தி, அறிவாயுதம் பல்வற்றை தம்பியார்க்கு தயாரித்துத் தந்த அறிவாசான் அண்ணா அவர்கள் பிறந்தநாள் இந்த செப்டம்பர் 15.

சரித்திர பின்புலமின்றி, சாம்ராஜ்ய பெருமை ஏதுமின்றி, சாமானிய குடும்பத்தில் தோன்றி, தும்பைமலர் உள்ளத்துடன் தூய லட்சியங்களுடன் அருவிநடைத் தமிழால், ஆரியத்தின் மாயை தோலுரித்து, வேறுறுத்து, அண்ணா! அண்ணா! என எந்நாளும் இளைஞர் படைபாசமலர் தொடுக்க, வெற்றி உலா வந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காஞ்சியில் கதிரவனாய் உதித்த நாள் இந்த செப்டம்பர் 15.

தலைவர் கலைஞரும் தனது அண்ணனின் தோற்றத்தை,

" வந்துதித்தான் அண்ணன்!

கீழ் வாழ்ந்திருக்க கதிர் போல!

புரியாதோர்க்குப் புதிப்போல " என்பதே புகழ்ச்சுவியாய்ப் பாடினார்.

இசையால் வசமாகா இதயமண்டோ? என்பார்கள். அதுபோல அண்ணாவின் நான்குநகைக்கு, வாழத்திறமைக்கு, நகைச்சுவை சித்தரங்குக்கு அன்றைய இளைஞர் உலகம் அவருக்கு கட்டுண்டு கிடந்தது.

தனது அரசியல் பொது வாழ்வை எப்படி எளிமையாக தொடங்கினாரோ, அதுபோலவே எளிமை பாதையில் கடைசிவரை தொடர்ந்த பெருமகன் பேரறிஞர் அண்ணன்.

அவருக்கு அரசியலில் கோபம், நட்பில் வைரக்கியம் என்றெல்லாம் பெரிதாக இருந்ததே இல்லை.

அவரின் கொள்கையில் மாறுபாடு கண்டவர்கள் கூட, குளிர் தரும் அவரது அமுத்தமிழில் இளைப்பாறிடவே எண்ணினார். அதை ஏற்றனர். மனதிற்குள் போற்றினார்.

தனது எண்ணங்களை தெளிவாக்கவும், வலியுறுத்தவும் கேட்போர் நெஞ்சில் பதிய வைக்கவும், உருவாக்களை பயன்படுத்துவதில் அண்ணா தன்னிகரற்ற விளங்கினார்.

பின்னா விளக்குகள் தேவையில்லை.

குத்துவிளக்குத்தான் இருக்கவேண்டும்.

விமானம் பறக்கக் கூடாது, கருடந்தான் பறக்க வேண்டும்.

ரபியல் வண்டி கூடாது, கட்டை வண்டி தான் சிறந்தது.

தீப்பெட்டி தேவையில்லை, சிக்கி, முக்கி கல் தான் தேவை.

துய்பாக்கி வேண்டாம், வேலும், வில்லும் போதும்.

மாளிகைகள் தேவையில்லை, மர்ணசாலைகள்தான் வேண்டும், என்று யாரும் பேசுவதில்லை.

பென்சிலின் மருந்தின் பெருமை பேச வேண்டிய இக்காலத்தில் "சஞ்சீவி ர்வத்தின் " அருமையைய் பற்றி பேசலாமா?

அதற்குப் பள்ளிக்கூடங்கள் எதற்கு? பஜனைக் கூடங்கள் யோதுமே?

தசரதன் வீட்டில் டெலிபோன் இருந்ததில்லை.

ஸ்ரீராமன் ரோடியோ கேட்டதில்லை.

சிபி சினிமா பார்த்ததில்லை.

ஆனால் நம் காலத்தில் இவை அனைத்தும் இருக்கிறது. சிலர் கூறுகின்றனர் காலம் கெட்டுவிட்டதென்று.

கடிகாரத்தை கவனித்து நடக்கின்ற மேனாட்டினர் முன்னேற்றத்தின் உச்சியில் உள்ளனர்.

பஞ்சாபத்தைப் பார்த்து வருகின்ற நாம் பின்னேற்றத்தின் கடைக்கோடியில் இருக்கிறோம்.

விஞ்ஞானியின் அறிவு கண்டுபிடித்துக் கொடுத்த கிராமபோனில் பழைய பஜனைப்பாட்டு யாடவிட மிகுமிகிறோமே, மகிழலாமா? யோசித்துப்பார்.

இது கேவலம் மூடநம்பிக்கை, காலம் மாறக்கூடியது.

மாறிக்கொண்டே தான் இருக்கும்.

காலத்திற்கேற்ப கருத்தில் மாற்றம் வேண்டும்.

மாறாத சமுதாயம் மறைந்து போகும்.

இய்யு ஈரோட்டுக் கணைகள் அவரது எழுத்திலும், பேச்சிலும் எதிர்ப் பட்டது.

அந்நாளைய ஆட்சியாளர்களின் உல்லாசப் போக்கை, ஊதாரித்தனத்தை உணர்த்த வந்த அண்ணா, " கும்பியொழிது! குடல் கருகுது! கோட்டை வாசிகளுக்கு, கோடை வாசம் ஒரு கோடா? " எனச் சாடினார்.

அண்ணாவின் சொல்லெமை மிகப் பெரிய தம்பியர் பதையை அவருக்குத்தேடித்து, கையில்காசில்லாவிட்டாலும், மனத்திற் மாசில்லாமல் தடிப்போடு செயலாற்றும் தொண்டர்கள் வேறு எந்த இயக்கத்திற்கும் இதுபோல் அமைந்ததில்லை.

இப்படித்தான் அண்ணா என்று தனித்த அடையாளம் இல்லாமல் அண்ணனாய், தலைவனாய், எளியமனதிரையாய், புதுமை புத்தனாய், உபன்னாசை, பொருளாசை அற்றவராய், மேற்கத்திய சிந்தனை உணர்ந்தவராய், நாடக விற்பன்னராய், நவீன தமிழின் தூதுவராய் என்று இன்னும், இன்னும் எத்தனையோ சொல்லலாம்.

தந்தைப் பெரியாரை விட்டுப் பிரிந்த போதும் தனி இயக்கம் காண அவர் விருப்பமே இல்லை. காலச்சூழல் சுற்றியிருந்த நண்பர்கள், தோழர்கள், உயிரணைய தம்பியரின் உணர்வுகளுக்கு மதிப்பு என்ற நிலைப்பாட்டே அவரது திருவிடை முன்னேற்றக் கழகம் காணத்தளியது.

ஆரம்பத்தில் அண்ணா அவர்களுக்கு சென்னையிலே வீடு இல்லை. அதை அவர் பெரிதாக விருப்பியதில்லை. திமுக துவங்கும் முன் சென்னை வந்தால், அவரது துணைவியார் இராணி அம்மையாரின் சகோதரர் சிவசங்கரன் அவர்களது எண் 8, கருப்பண்ணன் தெரு, சென்னை 1ல் உள்ள வீட்டிலும், இரா. செழியன் மற்றும் பாவண்ணன் ஆகியோர் வாடகைக்கு எடுத்திருந்த சென்னை செம்பதாசு செட்டித்தெருவில் அருகது மாடி குடியிருப்பில் 5 வது மாடியில் அமைந்திருந்த சிறிய அறையில் தான் தங்குவார்.

அதற்கு பின்னர் அண்ணாவின் நண்பர் டிபிள்யு. கே. தேவராஜன் அவர்களின் 182, கோவிந்தப்ப நாய்கன் தெரு இல்லத்திலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக தொடக்க கால அலுவலகம் அமைந்திருந்த எண்: 202 தங்கசாலைத் தெரு, நடப்பிலைப்புவர் கே. ஆர். ராமசாமி அவர்களின் இல்லம், மற்றொரு நண்பர் எஸ். எஸ். பி. விரங்கம் ஆகியோரது

இல்லங்களிலும், பல நாட்கள் பேராசியரின் புரவைக்கம் இல்லம் என்று தான் அண்ணா அவர்கள் சென்னையிலே வந்து தங்குவார்.

1958ல் தான் சென்னை நூங்குப்பாக்கத்தில் அண்ணாவிற்கென்று சொந்த வீடு, அவரது சிறந்தனை (தொத்தா) இராசாமணி அம்மையார் மற்றும் அவரது நண்பர் வாலாஜாபந்த் தேவராஜன் ஆகியோரின் பெருமுயற்சியால் ரூ. 35000 க்கு வாங்கப்பட்டது.

(இதைக் குறிப்பிடக் காரணம் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் சென்னை கோபாலபுரம் இல்லத்தை 1954 லேயே வாங்கி விட்டார்.).

இப்படி எளிமையின் உறைவிடமாக திகழ்ந்த அண்ணா தான் ஒரு மிகப்பெரிய சமூக அமைப்பின், முன்னணியின் அரசியல் கட்சியின் தலைவரென ஒரு நாடும் பெருமிதம் கொண்டதே இல்லை.

எனக்காக எனது தம்பியர் இல்லை.

எனது தம்பியருக்காக நான்! அதுகூடத் தவறு. எனது தம்பியரால் நான் என்பதே சரி.

என்னைப் பெருக்கினால் எனது தம்பிகள்!

எனது தம்பியரைக் கூட்டினால் நான்! என்பார்.

சமூகத்தின் மீதும், வேறு பட்ட கலை, பண்பாட்டின் மீதும் மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருந்த அண்ணா அவர்கள் டெல்லிக்கு இரண்டு முறை காரிலேயே பயணம் சென்றார்.

போகும் வழியில் ஹும்பி, ஹைதராபாத், எல்லோரா குகை, அக்பரின் பதேபூர் சிகரி, தாஜ்மகால் போன்ற வரலாற்று சிறப்பு மிக்க இடங்களை பார்த்தும், ரசித்தும் பரவசமடைவார்.

அந்தந்த இடங்களின் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தை உடனிலுமே அங்கு விளக்கி சொல்வதில் அவருக்கு அப்படி ஒரு மகிழ்ச்சி.

அதோடு உள்ளூர் பயணம் என்றால், பெரும்பாலும் இரவில் தான் பயணம். போகும் வழியில் நடைபெறும் தெருக்கூத்து, நாடகம் போன்றவற்றை சற்று தள்ளி, தலையில் துண்டைக் கட்டிக்கொண்டு ரசிப்பதில் அவருக்கு மிகுந்த நாட்டம் இருந்தது. (இன்று அரிதாரம் பூசிய அரை டிக்கட்டுகள் அந்த வரிகளில் தங்களை அடுக்கிப் பார்க்கிற வெட்கக்கேடும் தமிழ்நாட்டில்லல்லவோ, சட்டப்போவையில் அங்கேயே இருக்கிறது)

பகலில் எதிரே தென் படும் சிறு கூடை வியாபாரிகளிடம் தான்

எனக்காக எனது தம்பியர் இல்லை.

எனது தம்பியருக்காக நான்! அதுகூடத் தவறு. எனது தம்பியரால் நான் என்பதே சரி.

என்னைப் பெருக்கினால் எனது தம்பிகள்!

எனது தம்பியரைக் கூட்டினால் நான்! என்பார்.

சமூகத்தின் மீதும், வேறு பட்ட கலை, பண்பாட்டின் மீதும் மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருந்த அண்ணா அவர்கள் டெல்லிக்கு இரண்டு முறை காரிலேயே பயணம் சென்றார்.

போகும் வழியில் ஹும்பி, ஹைதராபாத், எல்லோரா குகை, அக்பரின் பதேபூர் சிகரி, தாஜ்மகால் போன்ற வரலாற்று சிறப்பு மிக்க இடங்களை பார்த்தும், ரசித்தும் பரவசமடைவார்.

அந்தந்த இடங்களின் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தை உடனிலுமே அங்கு விளக்கி சொல்வதில் அவருக்கு அப்படி ஒரு மகிழ்ச்சி.

அதோடு உள்ளூர் பயணம் என்றால், பெரும்பாலும் இரவில் தான் பயணம். போகும் வழியில் நடைபெறும் தெருக்கூத்து, நாடகம் போன்றவற்றை சற்று தள்ளி, தலையில் துண்டைக் கட்டிக்கொண்டு ரசிப்பதில் அவருக்கு மிகுந்த நாட்டம் இருந்தது. (இன்று அரிதாரம் பூசிய அரை டிக்கட்டுகள் அந்த வரிகளில் தங்களை அடுக்கிப் பார்க்கிற வெட்கக்கேடும் தமிழ்நாட்டில்லல்லவோ, சட்டப்போவையில் அங்கேயே இருக்கிறது)

பகலில் எதிரே தென் படும் சிறு கூடை வியாபாரிகளிடம் தான்

எனக்காக எனது தம்பியர் இல்லை.

எனது தம்பியருக்காக நான்! அதுகூடத் தவறு. எனது தம்பியரால் நான் என்பதே சரி.

என்னைப் பெருக்கினால் எனது தம்பிகள்!

எனது தம்பியரைக் கூட்டினால் நான்! என்பார்.

சமூகத்தின் மீதும், வேறு பட்ட கலை, பண்பாட்டின் மீதும் மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருந்த அண்ணா அவர்கள் டெல்லிக்கு இரண்டு முறை காரிலேயே பயணம் சென்றார்.

போகும் வழியில் ஹும்பி, ஹைதராபாத், எல்லோரா குகை, அக்பரின் பதேபூர் சிகரி, தாஜ்மகால் போன்ற வரலாற்று சிறப்பு மிக்க இடங்களை பார்த்தும், ரசித்தும் பரவசமடைவார்.

அந்தந்த இடங்களின் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தை உடனிலுமே அங்கு விளக்கி சொல்வதில் அவருக்கு அப்படி ஒரு மகிழ்ச்சி.

அதோடு உள்ளூர் பயணம் என்றால், பெரும்பாலும் இரவில் தான் பயணம். போகும் வழியில் நடைபெறும் தெருக்கூத்து, நாடகம் போன்றவற்றை சற்று தள்ளி, தலையில் துண்டைக் கட்டிக்கொண்டு ரசிப்பதில் அவருக்கு மிகுந்த நாட்டம் இருந்தது. (இன்று அரிதாரம் பூசிய அரை டிக்கட்டுகள் அந்த வரிகளில் தங்களை அடுக்கிப் பார்க்கிற வெட்கக்கேடும் தமிழ்நாட்டில்லல்லவோ, சட்டப்போவையில் அங்கேயே இருக்கிறது)

பகலில் எதிரே தென் படும் சிறு கூடை வியாபாரிகளிடம் தான்

எனக்காக எனது தம்பியர் இல்லை.

எனது தம்பியருக்காக நான்! அதுகூடத் தவறு. எனது தம்பியரால் நான் என்பதே சரி.

என்னைப் பெருக்கினால் எனது தம்பிகள்!

எனது தம்பியரைக் கூட்டினால் நான்! என்பார்.

சமூகத்தின் மீதும், வேறு பட்ட கலை, பண்பாட்டின் மீதும் மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருந்த அண்ணா அவர்கள் டெல்லிக்கு இரண்டு முறை காரிலேயே பயணம் சென்றார்.

போகும் வழியில் ஹும்பி, ஹைதராபாத், எல்லோரா குகை, அக்பரின் பதேபூர் சிகரி, தாஜ்மகால் போன்ற வரலாற்று சிறப்பு மிக்க இடங்களை பார்த்தும், ரசித்தும் பரவசமடைவார்.

அந்தந்த இடங்களின் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தை உடனிலுமே அங்கு விளக்கி சொல்வதில் அவருக்கு அப்படி ஒரு மகிழ்ச்சி.

அதோடு உள்ளூர் பயணம் என்றால், பெரும்பாலும் இரவில் தான் பயணம். போகும் வழியில் நடைபெறும் தெருக்கூத்து, நாடகம் போன்றவற்றை சற்று தள்ளி, தலையில் துண்டைக் கட்டிக்கொண்டு ரசிப்பதில் அவருக்கு மிகுந்த நாட்டம் இருந்தது. (இன்று அரிதாரம் பூசிய அரை டிக்கட்டுகள் அந்த வரிகளில் தங்களை அடுக்கிப் பார்க்கிற வெட்கக்கேடும் தமிழ்நாட்டில்லல்லவோ, சட்டப்போவையில் அங்கேயே இருக்கிறது)

பகலில் எதிரே தென் படும் சிறு கூடை வியாபாரிகளிடம் தான்

எனக்காக எனது தம்பியர் இல்லை.

எனது தம்பியருக்காக நான்! அதுகூடத் தவறு. எனது தம்பியரால் நான் என்பதே சரி.

என்னைப் பெருக்கினால் எனது தம்பிகள்!